

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417203623
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5417203623.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v spore žalobcu: KUPA - DK, s.r.o., so sídlom Bysterecká 2971, 026 01 Dolný Kubín - Veľký Bysterec, IČO: 36 391 247, v zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, proti žalovanej: R. D., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX K. T., adresa na doručovanie: G. XXX, XXX XX K. T., o zaplatenie 9.028,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7Csp/56/2017-145 zo dňa 16. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu (výrok I.) doručení súdu dňa 14.12.2017, ktorou sa pôvodný žalobca - obchodná spoločnosť IMPA Dolný Kubín, s.r.o. (ďalej aj „pôvodný žalobca“) domáhala zaplatenia sumy 9.028,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo žalovanej sumy od nasledujúceho dňa po doručení žaloby protistrane do zaplatenia titulom náhrady škody predstavujúcej celkovú výšku nákladov, ktoré boli potrebné na zlegalizovanie motorového vozidla zn. VOLVO XC60, evidenčné číslo DK309BG, VIN: YV1DZ8256C2242952 (ďalej ako „vozidlo“) od žalovanej, ktorá bola jeho predchádzajúcou vlastníčkou. Zároveň súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pôvodný žalobca (ako prvý nadobúdateľ kúpil od žalovanej vozidlo (kúpna zmluva zo dňa 09.03.2015) v presvedčení, že je originálne. Následne kúpnu zmluvou z 09.03.2015 ho predal spoločnosti KUPA - DK, s.r.o. (druhý nadobúdateľ). Dňa 24.04.2015 bolo predmetné vozidlo zaistené policajnými orgánmi z dôvodu, že bolo odcudzené dňa 22.05.2012 v Rakúsku. Vzhľadom na to, že žalobca uplatnil vlastnícky nárok k vozidlu, toto bolo uložené do úschovy v zmysle § 21 ods. 9 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. V konaní bolo nesporné, že medzi žalobcom, spoločnosťou Helvetia Versicherungen Osterreich AG a spoločnosťou VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. bola uzavretá dohoda o mimosúdnom vyrovnaní, predmetom ktorej bola otázka vlastníckeho práva k motorovému vozidlu a s tým súvisiacich záväzkov zmluvných strán. Akceptácia vlastníckeho práva spoločnosti VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. bola podmienená zaplatením sumy vo výške 7.000,- eur od spoločnosti KUPA-DK, s.r.o (žalobcu). Pre úplnosť treba dodať, že za účelom zabezpečenia záväzku v súvislosti s financovaním časti kúpnej ceny vozidla žalobca dočasne previedol vlastnícke právo k vozidlu na spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko s.r.o. Uplatnená výška škody zahŕňa náklady z poistenia zodpovednosti vo výške 746,39 eur, montáže nových konštrukčných dielov VIN vo výške 519,25 eur, poplatku za kontrolu originality vozidla vo výške 187 eur, poplatku za technickú a emisnú kontrolu vo výške 55 eur, správneho poplatku vo výške 11 eur, poplatku za prihlásenie vozidla vo výške 510 eur, sumy vo výške 7.000 eur, úhrady v prospech spoločnosti Helvetia Versicherungen Osterreich AG na základe Dohody o urovnaní zo dňa 15.12.2015,

t. j. celková výška vynaložených nákladov je v sume 9.028,64 eur. Listom zo dňa 01.12.2017 si v poradí druhý nadobúdateľ (spoločnosť KUPA-DK, s.r.o.) uplatnil túto škodu voči prvému nadobúdateľovi (IMPA Dolný Kubín, s.r.o.), ktorý následne voči žalovanej podal dňa 14.12.2017 žalobu. Po odplatnom postúpení pohľadávky pôvodného žalobcu voči žalovanej na spoločnosť KUPA-DK, s.r.o. (zmluva z 19.12.2017) okresný súd uznesením sp. zn. 7Csp/56/2017 zo dňa 13.03.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu.

3. Po vykonaní dokazovania vo veci a aplikácii ustanovení § 420 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 83 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Poukázal na predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť kumulatívne splnené a súčasne, bremeno dôkazu o týchto skutočnostiach spočívajúcom na žalobcovi. Vzniknutá škoda je následkom porušenia zmluvnej alebo inej záväzkovej povinnosti (zmluvná zodpovednosť) alebo porušením iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť). Konštatoval, že žalobca nepreukázal protiprávny úkon. Vychádzal pritom zo skutkového vymedzenia žaloby podľa ktorého žalobca nepreukázal, že žalovaná predávala vozidlo aj s kontrolou originality, kontrola originality ani podľa kúpnej zmluvy nebola súčasťou dokladov k vozidlu, preto nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že stav príslušných dokladov k vozidlu nezodpovedal skutočnosti. Povinnosť predložiť kontrolu originality pri predaji ojazdeného motorového vozidla žalovanej nevyplývala ani zo všeobecne záväzného predpisu ani zo zmluvy o kúpe uzavretej medzi zmluvnými stranami dňa 09.03.2015. Uviedol, že žalovaná ako predávajúca si splnila všetky povinnosti vyplývajúce jej z právnych predpisov, ako aj z dojednanej kúpnej zmluvy, a preto v danej veci pre vznik zodpovednostného vzťahu nebola splnená podmienka protiprávneho konania žalovanej. Pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno o tomto predpoklade zodpovednosti za škodu (skutočnosti uvedenej v žalobe) súd sa zisťovaním ďalších predpokladov ani nezaoberal a na tomto základe žalobu zamietol. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 257 CSP s konštatovaním, že žalobca bol v konaní neúspešný a nárok na ich náhradu prináleží žalovanej. Ich náhradu však žalovanej nepriznal, nakoľko mal preukázané, že jej žiadne trovy konania nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP) a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť. Z dôvodov odvolania vyplýva, že z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou zo dňa 09.03.2015, jej čl. II ods. 2 vyplýva prehlásenie predávajúceho, že ojazdené motorové vozidlo nemá právne vady, t. j. nie je zaťažené právami tretích osôb a kupujúci v preberacom protokole ku kúpnej zmluve zo dňa 09.03.2015 (príloha č. 1 zmluvy) prehlásil, že bol riadne oboznámený s technickým stavom motorového vozidla a s údajmi o motorovom vozidle z osvedčenia o evidencii vozidiel, ako aj ostatnou dokumentáciou o motorovom vozidle a že sa mal možnosť osobne presvedčiť o technickom stave vozidla vykonanou skúšobnou jazdou. Po zaistení predmetného motorového vozidla na základe vykonaných operatívnych úkonov bol zistený neoprávnený zásah do VIN čísla, celý konštrukčný diel VIN:YV1DZ8256C2242952 bol k ostatnej karosérii vozidla pripevnený dodatočne, pričom prehliadkou celého vozidla bolo zistené VIN: YV1DZ8756C2320804. Na jeho základe bolo zistené, že vozidlo bolo odcudzené dňa 22.05.2012 v Rakúsku. Má za to, že ide o porušenie právnej povinnosti zo strany predávajúcej uvedenej v citovanom článku zmluvy, keďže na predmetnom motorovom vozidle viaznu právne vady. Následkom prehlásenia skutočnosti, že predmet kúpy nemá vady, bolo uzavretie kúpnej zmluvy. Ak by predávajúca neprehlásila, že na predmetnom motorovom vozidle neviaznu žiadne práva tretích osôb, k uzatvoreniu zmluvy by nikdy nedošlo. Príčinou vzniku škody je porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v ktorej predávajúca prehlásila, že vozidlo nemá právne vady. Právnou vadou je právo tretej osoby, ktoré viazne na predmete kúpy, alebo sa ho dotýka a bude nezlučiteľné s vlastníckym právom kupujúceho, alebo toto jeho vlastnícke právo podstatne obmedzuje. Zodpovednosť podľa § 597 Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou objektívnou, t. j. zodpovednosť za výsledok. V konaní bolo preukázané, že ide o nedostatok veci, v dôsledku ktorého vec nemôže uspokojovať ekonomické potreby nadobúdateľa svojou úžitkovou hodnotou a trpí vadami právnymi, t. j. nedostatkami, ktoré bránia tomu, aby nadobúdateľ k predmetu získal práva v takom rozsahu a v takej kvalite, ktoré vyplývajú z právneho úkonu, z ktorého zodpovednosť za vady vzniká. Ďalej uviedol, že základným predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti fyzických a právnických osôb v zmysle ust. § 420 ods. 1 OZ je porušenie právnej povinnosti. Občiansky zákonník nerozlišuje, či ide

o porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu alebo o porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy. Žalobca v konaní preukázal, že došlo ku skutku, z ktorého je vyvodzovaná zodpovednosť žalovanej za protiprávny úkon. Žalobca vyvodil protiprávne konania žalovanej zo skutku, ktorý mal spočívať v tom, že žalovaná, ktorá prehlásila v kúpnej zmluve dňa 09.03.2015, že na predmetnom motorovom vozidle neviaznu žiadne práva tretích osôb, sa preukázal ako nepravdivý. Súd správne skonštatoval, že v konaní bola zo strany žalobcu preukázaná vzniknutá škoda vo výške 9.028,64 eur. Žalobca má za to, že preukázal porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej a následná vzniknutá škoda bola bezpochyby spôsobená práve porušením zmluvnej povinnosti žalovanej. V dôsledku konania žalovanej (porušila právnu povinnosť) vznikla nepochybne žalobcovi škoda, nakoľko všetky úkony smerujúce k legalizácii predmetného motorového vozidla vychádzali z porušenia tejto povinnosti a následne žalobca musel vynaložiť na legalizáciu motorového vozidla aj značnú časť peňazí. Vznik škody je v príčinnej súvislosti s konaním škodcu, t. j. žalovanej, ktorého nepravdivosť neskôr žalobca preukázal odborným vyjadrením, ako aj zaistením predmetného motorového vozidla. K nepreukázaniu tvrdenia, že žalovaná predávala vozidlo aj s kontrolou originality, uviedol, že ide o „administratívnu kontrolu“ a nie je povinnou prílohou kúpnej zmluvy. Opakovane však poukázal na manipuláciu VIN čísla, a to hodnoverne stanoviskom autorizovaného servisu Volvo. Žalovanej sumy sa domáha oprávnene a taktiež preukázal zníženie jeho majetku.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

6. Odvolací súd v priebehu odvolacieho konania nedisponoval ďalšími podaniami strán sporu.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Preskúmaním veci v zmysle odvolacích námietok žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutkovými tvrdeniami strán sporu prezentovanými v rámci, či už svojho procesného útoku alebo procesnej obrany. Tieto vzhľadom na skutkové zistenia z vykonaného dokazovania neposúdil komplexne, prípadne si nezabezpečil ďalšie skutkové tvrdenia k aplikácii príslušnej právnej normy, čo malo za následok, nedôslednú aplikáciu práva.

9. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal len na jedno tvrdenie žalobcu, že žalovaná predávala vozidlo s kontrolou originality avšak popri tom mu unikla podstata, t.j. žalobcom ďalšie tvrdené skutočnosti - zaistenie vozidla, identifikovanie vozidla ako nadobudnutého z protiprávnej činnosti na základe expertíznej činnosti (zistenie pravého VIN čísla vozidla) - ktoré fakticky spochybnili originalitu vozidla a následne aj údaje o vozidle zapísané v dokladoch od vozidla. Následne žalobca uviedol, aké náklady a v akej výške vynaložil na zlegalizovanie vlastníckeho práva k vozidlu, ktoré na základe kúpnej zmluvy nadobudol. Všetky tvrdené skutočnosti žalobcom spolu so žalobným petitom dotvárajú predmet konania, a ich analýza spolu s predloženými dôkazmi slúži súdu a je prvotným predpokladom na aplikáciu príslušnej právnej normy, je predbežným náčrtom ďalšieho procesného vývoja veci. Preto pokiaľ by súdu aj chýbali podstatné skutočnosti na rozhodnutie, nie je vylúčené, aby si tieto zabezpečil procesným postupom podľa § 150 ods. 2 CSP, t.j. aby vedel posúdiť nárok uplatnený žalobcom, v danom prípade definovaný ako nárok na náhradu škody.

10. Súd tak na základe jedného izolovaného tvrdenia bez vzájomných súvislostí na iné tvrdenia žalobcu a predložených dôkazov vo veci meritórne rozhodol. Len pre prehľad odvolací súd poukazuje aj na ďalšie tvrdenia strán sporu.

11. Z vyjadrení žalobcu vyplynulo, že kupoval predmetné motorové vozidlo v presvedčení, že je originálne. Poukázal však na jeho zaistenie a na zistenie pôvodného VIN čísla a následne s povinnosťou kupujúceho odovzdať doklady potrebné na prevzatie a užívanie tovaru, namietal, že stav príslušných dokladov k vozidlu odovzdaných nezodpovedali skutočnosti. Následne kúpnu zmluvu považoval za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko predmetom kúpy bola neexistujúca vec, a preto nebolo možné domáhať sa práva zo zodpovednosti za vady. Namietal porušenie právnej povinnosti žalovanej prevádzať vozidlo bez väd, teda aj právnych väd. Následne týmto jej konaním im bola spôsobená škoda, ktorú si žalobou uplatnil.

12. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu, kontrolu originality mu nikdy neodovzdala, ani pri uzatváraní kúpnej zmluvy netvrdila, že vozidlo má kontrolu originality, čo pôvodný žalobca pri uzatvorení kúpnej zmluvy ani nepožadoval. Namietala právnu kvalifikáciu uvedenú v žalobe, pretože pri uzatváraní kúpnej zmluvy vystupovala ako predávajúca - fyzická osoba a kupujúci vystupoval ako právnická osoba. Pôvodný žalobca svoj nárok voči nej kvalifikoval ako zodpovednosť za právne vady predmetu kúpy podľa kúpnej zmluvy, z dôvodu ktorých mala vzniknúť spoločnosti KUPA-DK, s.r.o. škoda v žalovanej výške. Takéto skutkové tvrdenie žaloby nemôže obstáť, nakoľko v čase uzatvorenia predmetnej kúpnej zmluvy vozidlo žiadne právne vady nemalo. Splnila si všetky povinnosti, ktoré pre ňu vyplývali z obsahu kúpnej zmluvy, t. j. vozidlo na základe preberacieho protokolu odovzdala a previedla vlastnícke právo. Dôkazom toho, že vec nemala právne vady, je aj skutočnosť, že v príslušnej evidencii bola vykonaná zmena držiteľa i vlastníka motorového vozidla z jej osoby na pôvodného žalobcu. Ďalej namietala nesplnenie podmienok pre vznik škody, keďže žalobca nepreukázal ani jednu z potrebných podmienok pre možné uplatňovanie tohto nároku. Pôvodný žalobca do dňa podania nepreukázal, že by došlo k škode na jeho strane. Túto skutočnosť nepreukazuje obdržanie faktúry od spoločnosti KUPA-DK, s.r.o. Ďalej namietala, že pôvodný žalobca ako kupujúci ju o existencii vady predaného motorového vozidla neinformoval riadne a včas, preto vzniesla námietku nesplnenia včasnej notifikačnej povinnosti predávajúcim. O tom, že má motorové vozidlo vady, sa dozvedela až z podanej žaloby, čo nie je možné považovať za včasné uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady. V tomto smere vzniesla námietku premlčania, nakoľko mala za to, že pôvodný žalobca podal žalobu po uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Kúpnu zmluvu považovala za platnú, lebo motorové vozidlo riadne užívala a správala sa k nemu ako k vlastnému.

13. Súd mal na základe tvrdení oboch strán sporu a zostavených skutkových tvrdení, vykonaného dokazovania v zmysle zásad platných pre hodnotenie dôkazov (§ 191 ods. 1 CSP) v odôvodnení svojho rozhodnutia podať ucelený záver o vyvodенých skutkových tvrdeniach a následnej aplikácii právnej normy.

14. Primárne si mal súd po analýze skutkového stavu veci ustáliť o aký druh zodpovednosti v súdnej veci ide.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Podľa § 499 OZ kto prenechá inému vec za odplatu, zodpovedá za to, že vec v čase plnenia má vlastnosti výslovne vymienené alebo obvyklé, že ju možno použiť podľa povahy a účelu zmluvy alebo toho, čo účastníci dojednali, a že vec nemá právne vady.

17. Podľa § 597 ods. 2 OZ právo odstúpiť od zmluvy má kupujúci aj vtedy, ak ho predávajúci ubezpečil, že vec má určité vlastnosti, najmä vlastnosti vymienené kupujúcim, alebo že nemá žiadne vady, a toto ubezpečenie sa ukáže nepravdivým.

18. Podľa § 510 OZ uplatnenie nároku zo zodpovednosti za vady nevylučuje nárok na náhradu škody, ktorá z vady vznikla.

19. Podľa § 600 OZ uplatnením práv zo zodpovednosti za vady nie je dotknuté právo na náhradu škody.

20. Podľa § 420 ods. 1, ods. 3 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

21. Vo vyššie uvedených súvislostiach je potrebné odlišiť práva zo zodpovednosti za vady od práv zo zodpovednosti za škodu. Tieto právne inštitúty majú iný účel, sú založené na rozdielnych zásadách a predpokladoch vzniku zodpovednosti za vady (§ 499 OZ), zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. OZ). Pri rozlíšení medzi tým, kedy má majetková ujma povahu vady plnenia a kedy povahu škody, je potrebné vyvodit', že zatiaľ čo o vadu ide tam, kde ujma spočíva vo vadnom plnení (vo vadnosti poskytnutého predmetu plnenia), ujma, ktorá vznikla ako následok tohto vadného plnenia, je škodou (R 12/1989).

Nárokov, ktoré vyplývajú zo záväzkov zodpovednosti za vady. Všeobecná úprava zodpovednosti za vady vyplýva z ust. § 499 až § 510 OZ, osobitná úprava tejto zodpovednosti pri kúpnej zmluve z ust. § 596 až 600 OZ.

22. Pod pojmom „vada“ je potrebné vo všeobecnosti rozumieť všetko, čo znižuje možnosť využitia a upotrebenia veci alebo ju inak znehodnocuje. Zodpovednosť za vady pri prenechaní veci zahŕňa zodpovednosť za existenciu dohodnutých vlastností, za jej použiteľnosť a za to, že prenechaná vec nemá právne vady. Právny vzťah zodpovednosti za vady sa realizuje v rámci existujúceho záväzkového právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, v ktorom dochádza k scudzeniu veci, ktorej sa vada týka. Veriteľom je ten, komu sa poskytlo vadné plnenie, t.j. nadobúdateľ veci. Práva zo zodpovednosti za vady nemôže uplatňovať tretia osoba, ktorá nebola účastníkom záväzkového právneho vzťahu, t.j. ani osoba, na ktorú nadobúdateľ previedol vlastnícke právo k veci.

23. Rozlíšenie zodpovednosti za vady a zodpovednosti za škodu je dôležité pri súbehu nárokov, pretože vadným plnením môže byť spôsobená nadobúdateľovi aj škoda spočívajúca v zmenšení jeho majetku alebo v ušlom zisku. Uplatnenie práva zodpovednosti za vady (napr. právo na zľavu z kúpnej ceny, právo odstúpiť od zmluvy, právo na náhradu nevyhnutných nákladov vzniknutých v súvislosti s uplatnením práv zo zodpovednosti za vady) nevyučuje možnosť súbežného uplatnenia práva na náhradu škody, ktorá vznikla kupujúcemu v dôsledku vady kúpenej veci. Musia byť však splnené aj podmienky všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 OZ). Ako náhradu škody však nemožno požadovať to, čo možno požadovať na základe zodpovednosti za vady veci. To má prakticky význam ak právo z väd sa prekludovalo, lebo kupujúci včas nevytkol vady predávajúcemu. Právo na náhradu škody spôsobenej vadnou predanou veci môže byť kupujúcim uplatnené aj po uplynutí lehoty na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady. Ako náhrada škody nemôže byť uplatnené ani to, čo zodpovedá právam zo zodpovednosti za vady, napr. uplatnenie sumy, o ktorú je nižšia hodnota veci namiesto zľavy z kúpnej ceny.

24. Zodpovednosť za vady je daná tam, kde ujma spočíva vo vadnom vykonaní diela /odovzdaní vadného plnenia. Škodou je ujma, ktorá vznikla ako následok vadného plnenia. Uplatnením nároku na náhradu škody sa poškodený nehodlá domôcť kompenzácie hodnoty vykonaného diela/prevedenej veci (opravy vadnej veci, zľavy z ceny), ale žiada náhradu skutočnej škody alebo ušlého zisku, ktoré mu v dôsledku vadného plnenia vznikli. Porušenie povinnosti zo záväzkového vzťahu ako predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu spočíva v takom prípade v dodaní vadnej veci, v dôsledku čoho môže vzniknúť škoda. Predpokladom pre riadne uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie príčinnej súvislosti medzi vadným plnením a vznikom škody. Nie je potrebné preukazovať riadne a včasné uplatnenie nároku z väd veci, je však nevyhnutné preukázať, že vec bola vadná a v dôsledku toho vznikla uplatňovaná škoda.

25. V uvedených súvislostiach je potrebné posúdiť aj jednotlivé uplatnené nároky žalobcu, ktoré si uplatnil v rámci celkových nákladov na legalizáciu vozidla v celkovej sume 9.028,64 eur.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

27. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

28. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou presvedčivosti, stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

29. Treba zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia má odrážať obsah vykonaného dokazovania, súd je povinný ho riadne zhodnotiť a následne vyvodiť z neho príslušné právne závery. Ak súd prijme skutkové a právne závery, ktorých vysvetlenie v odôvodnení rozhodnutia nedáva jasný obraz o všetkých podstatných otázkach, potom jeho rozhodnutie trpí vadou, ktorá musí viesť nevyhnutne k zrušeniu rozsudku. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodnil svoje rozhodnutie v súlade so zákonnými požiadavkami, nevysporiadal sa s dôležitými argumentmi strán sporu pre posúdenie uplatneného nároku, čím žalobcovi uprel právo na spravodlivý proces, čo bolo tiež dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

30. Popísané pochybenie v postupe okresného súdu považoval odvolací súd za tak podstatné, že nevidel dôvod ďalej sa v podrobnostiach zaoberať ďalšou argumentáciou žalobcu v jeho opravnom prostriedku, keďže tu boli jednoznačne splnené podmienky pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

31. V ďalšom konaní okresný súd opätovne posúdi uplatnený nárok v zmysle vyššie naznačenej skutkovej a právnej argumentácie, dôrazne vyhodnotí argumentáciu strán sporu v súvislosti s vykonaným dokazovaním vo veci, prípadne sa vysporiada aj s ďalšou argumentáciou strán sporu a vo veci pri dôslednej aplikácii príslušnej právnej normy opätovne rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

32. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania (§ 262 ods. 1 CSP) a tiež aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).